

חולין פרק ו כיסוי הדם דף פז

להיות ראוי להקרבה אבל כלפי מצוות כיסוי הדם אפילו אם הדם נפל לתוך המים והטיפות הראשונות נדחו מדין כיסוי לאחר שיש מראה דם חוזר חיוב המצווה.

ר' יהודה אמר בשם שמואל שבין לעניין הזאה ובין לעניין כיסוי ובין לעניין הכשרה לקבל טומאה אם יש מראה דם נחשב כדם והחידוש לעניין הכשרה שמי גשמים שאינם ראויים להכשיר אוכל לקבל טומאה שנפלו לתוך יין אם יש בו מראה דם מכשיר, ר' אסי אמר ששמואל דיבר בנוזל הצלול שצף על דם שנקרש שנקרא 'צללתא דדמא' אם יש בו מראה אדום נחשב למשקה ואם אין בו מראה אדום לא נחשב למשקה. ר' ירמיה אמר שהאוכל צללתא דדמא אם יש בתוכו שיעור כזית דם חייב כרת ואם משערים שיש בתוכו רביעית דם מטמא באהל.

טבול יום נחשב כשני לטומאה שפוסל תרומה ולא מטמא חולין, משקה היוצא מגופו כגון דם, רוק, מי רגלים, דמעות וחלב אשה דינם כמשקים שנוגע בהם טבול יום שלא גזרו בהם חכמים שנעשים ראשון לטומאה אלא חולין נשארים טהורים ותרומה נעשית שלישי לטומאה. משקה שיוצא משרץ או מזב דינו כמשקה שנוגע בהם שגזרו עליהם חכמים להיות ראשון לטומאה, חוץ מדברים המפורשים בתורה שמטמאים כאב הטומאה והם דם המת, שכבת זרע של כל אדם, זיבה, רוק ומי רגליים של זב. טמא מת שיצאו ממנו משקים כגון דמעות או חלב אשה טהורים ולא גזרו בהם חכמים משום שאנשים מתרחקים ממנו, אבל דם המת מטמא מדאוריתא.

השוחט חיה או עוף צריך לכסות את הדם שכתוב "ושפך את דמו וכסהו בעפר" מסמיכות המילים 'ושפך.. וכסה' למדו שמצווה על השופך לכסות ואם לא כיסה מצווה על כל הרואה לכסות שכתוב "ואמר לבני ישראל", אם לאחר שכיסה את הדם חזר והתגלה פטור מלכסות שוב שכתוב 'וכסהו' ומכך שלא כתוב 'וכסה' משמע למעט, אם הרוח כיסתה את הדם לא צריך לכסות אבל אם חזר והתגלה חייב לכסות למרות שכבר נפטר חזר והתחייב משום שאין דיחוי במצוות. עוד למדו מ'ושפך וכסה' כשם ששחיטה ביד כך כיסוי ביד ולא ברגל או בצורה בזויה. מעשה באדם שחטף מצוות כיסוי הדם מהשוחט וחייבו ר"ג לשלם 10 זהובים, מעשה ברבי שהציע לצדוקי שישב איתו לצאת מהבית קודם ברכת המזון ויקבל 40 זהובים בשכר 4 ברכות שנמנע מלענות עליהם אמן וסירב הצדוקי ונשאר לברכת המזון.

דם של חיה או עוף שהתערב ברוב מים אם יש בו מראית דם חייב לכסותו אבל אם נראה מים מעט אדמדמים פטור, אם התערב הדם ביין אדום שלא ניכר כמה דם יש בתוכו וכן אם התערב בדם בהמה או בדם חיה שיצא בחייה משערים אם היו מים האם היה בהם מראה דם או לא, ר' יהודה אומר שאם התערב בדם צריך כיסוי למרות שכמות הדם גדולה ואם היה מים לא היה ניכר בהם מראית דם משום שמין במינו לא בטל. דין זה נאמר גם כלפי דם קדשים שהתערב במים או בדם חולין שאם יש בו מראה דם אפשר להזותו על המזבח, ר' יוחנן אמר שמדובר דווקא אם נפלו המים לתוך הדם אבל אם נפל דם לתוך המים כל טיפה וטיפה שנפלה בטל ממנה מראה דם ונדחית מעל גבי המזבח ויש דין בקדשים שהיות ונדחה מעל גבי המזבח אינו חוזר